

SATANŮV EDEN

29. 8. 1965, v Jeffersonville

Skloňme své hlavy. Drahý Bože, jsme Ti dnes večer tak vděční za tuto zvláštní příležitost, být zde zase shromážděni ve jménu Pána Ježíše, abychom se utkali s naším a Tvým nepřitelem na bojišti se Slovem a vyhnali jej z prostředku Tvého lidu, Pane, aby dnes večer viděli světlo Tvého evangelia. Prosím, pomaz naše oči oční mastí, aby byly otevřeny pro pravdu. Necht' můžeme, až odtud půjdeme, říci ve svých srdcích: „Zdali nehořela naše srdce, když On s námi na cestě mluvil?“ Uzdrav nemocné a trpící. Povzbud' kleslé na mysli. A pozvedni opět ochablé ruce, které nyní klesají. Necht' vyhlížíme po příchodu našeho Pána, který, jak my věříme, je blízko. Prosíme o to ve jménu Ježíše. Amen. Můžete se posadit.

Pokusím se, abych se dnes večer vyjádřil krátce, neboť vím, že mnozí k bohoslužbě přicházejí z různých částí země – někteří z vás zde také zůstali – a máte možná před sebou ještě dalekou cestu, než budete doma. Děkuji vám. Dnes ráno jsem chtěl slyšet bratra Neville. Slychal jsem ho často, a nikdy to nebylo něco, čeho bych si nevážil, ale vím, že dnes ráno to bylo vedení Páně, že jsem slyšel zvěst odpovídající času. Byla velice dobrá. Chápu, že rádi přicházíte, abyste jej slyšeli. Jsem si jist, že vám to bude pokaždé k dobrému slyšet jej.

Dnes dopoledne a odpoledne jsem se snažil vyřídít rozhovory. Přesto ještě mnozí zbývají.

Myslím, že to byl Jetro, který řekl Mojžíšovi: „Je toho na tebe prostě příliš.“ Máme tu mnoho bratrů, kteří se mohou zabývat vašimi problémy. Každý z nich je oprávněn a schopen se ujmout věcí, které musí být vysvětleny. Navrhuji našeho kazatele anebo bratra Manna a můžete jít také k jiným kazatelům, kteří věří tomu stejnému, jako my zde. Oni vám řeknou to správné, co máte dělat. Některé děti uzavřely sňatek s jinak věřícími nebo dělaly jiné věci, které jsou převrácené. Tito muži vám mohou pomoci jako kdokoli jiný, neboť jsou to služebníci Kristovi. Jděte za nimi, jsem si jist, že vám pomohou, v čem potřebujete. Já prostě všechno nestihnu. Všude jsou tak mnozí, kamkoli jdeme. Vidíte, stále více to narůstá, a chtěli bychom dosáhnout

každého jednotlivce, ale to není možné. Neustále prosím Boha, aby to sloužilo k vašemu nejlepšímu.

Dnes večer se obrátíme k Písmu svatému a přečteme část z 1. Moj. 3. Odvoláme se na některé věci, které jsme probírali již v minulosti. Podíváme se, jestli nám Pán Ježíš nedá o trochu více, než víme na počátku. Modlím se, aby to udělal.

Had byl lstivější než všechna zvířata na poli, které Bůh Pán stvořil, on řekl ženě: „Zdali Bůh skutečně řekl: Nesmíte ze všech stromů v zahradě jíst!“ Tehdy odpověděla žena hadu: „Z ovoce stromů v zahradě smíme jíst; jenom z ovoce stromu, který stojí uprostřed zahrady řekl Bůh: ‘Nesmíte z něho jíst, ani se ho dotknout, jinak musíte zemřít!’“ Tedy odpověděl had ženě: „Jistě nezemřete, ale Bůh dobře ví, že jakmile z toho stromu budete jíst, budou vám otevřeny oči a budete jako sám Bůh, poznáte, co je dobré a co je zlé.“ Když tedy žena viděla, že je dobré jíst z toho stromu, a je lákavý pro oči, a strom slibující vševědounost, tehdy vzala z jeho plodů a jedla a dala také svému muži, který při ní byl, a on jedl také. Tedy se otevřely oči obou, a zjistili, že jsou nazí, proto splekli fíkové listy a přepásali se jimi.

Nechť přidá Pán své požehnání ke čtení Svého Slova.

Chtěl bych z toho dnes večer zvolit téma: *Satanův Eden*. Je to tvrdá věc, jestliže se řekne: „Eden satana.“ Nějak se to hodí k poslednímu nedělnímu večeru, když jsem tu mluvil o *Filtru myslícího muže a chuti svatého muže*. Někdy nás takové silné výroky k něčemu přivedou a způsobí, že se nad tím zamyslíme a zkoumáme Slovo. Chtěl bych, aby to dělalo mé celé shromáždění. „Člověk nežije samotně z chleba, ale z každého slova, které vychází z úst Božích.“ Čtěte tedy Slovo a zahloubte se v něm. Prozkoumejte jej očima Božíma, abyste dosáhli správného porozumění, jak máme žít v přítomném čase.

Mohl bych jednoduše dnes večer sem přijít, abych k vám mluvil a řekl: „Mohl bych dělat toto nebo ono“. Rád bych mluvil s vámi všemi a právě tak rád bych dnes večer šel s každým z vás domů. Bůh ví, že je to pravda. S každým z vás bych šel rád domů a ráno s vámi snídal a zítra odpoledne šel s vámi na hon. To bych chtěl; ale nemohu. Chtěl bych jít s vámi domů, posadit se a rozmlouvat s vámi; po bohoslužbě se posadit na verandě a mluvit s vámi o vašem štěstí a o Bohu. To by se mi líbilo. Muži a ženy, kteří jste zde, Bůh ví, že bych to

udělal rád. To ale není možné. Jsou to taková břemena. Vždyť žijeme v tak nervózním čase, a já sám jsem nervózní člověk.

Dnes se pro něco rozhodnu a mám za to, že to musím udělat; zítra je to ode mně vzdáleno na milión mil. Něco do toho přišlo a způsobilo to nebo ono. Máme časy, ve kterých se jen snažíme zachovat si jasnou hlavu. Ale mým hlavním úkolem v čase mého bytí zde, v čase, který mi na zemi ještě zbývá, je, církvi kázat evangelium a dělat všechno, co mohu, aby se Ježíši Kristu dostalo cti.

Přicházím a snažím se říci vám něco, co by vám pomohlo. Je to něco, do čeho se zahrubám, potom, co jsem dnes ráno přišel domů: „Co mohu dnes večer říci, co by těmto lidem pomohlo, Pane?“ Dnes ráno jsme slyšeli mocnou zvěst, kterou přinesl bratr Neville. Myslel jsem: „Bylo to tak nádherné, když řekl, že lékař může zjistit diagnózu, ale pak musí přijít někdo s miskou plnou jehel a dát injekci.“ To vyjádřil skutečně mile. Přemýšlel jsem o séru, které je užito, až když je stanovena diagnóza. To je velice dobrá věc.

Chtěl jsem k vám mluvit a předat vám něco, co vám objasní zaslíbení Boží pro toto časové období. Nemělo by to být něco, co řekl někdo v jiném časovém období. Tyto věci jsou sice dobré, a všichni se na ně odvoláváme, ale myslel jsem, že se pokusím biblickými místy, které jsem si zde vypsál, sdělit vám něco, co by vás osvětilo. Měli byste se skrze to stát lepšími vojáky v poli, kde nyní bojujete, a učit se taktiku nepřítele, abyste se mohli bránit proti všemu, ještě než se k vám dostane. Hlavní věcí je: naučit se, jak se vyhnout všem ranám tak dalece, jak jen to jde.

Nyní budeme pozorovat několik minut tento mocný, hříšný čas, ve kterém nyní žijeme. Nemyslím, že by byl kdy takový čas, o kterém bych četl v dějinách. Byly zlé časy pronásledování, ve kterých byly děti Boží zabíjeny, ale nikdy jsme neměli čas, kdy lest nepřítele byla tak zřetelná, jako je ten, ve kterém nyní žijeme. Toto je nejlstivější a nejsvůdnější den. Když to vidím, říká mi to, že křesťan musí být dnes ve střehu více než v kterémkoli jiném časovém období. Ve dnech, kdy Řím pronásledoval církev, byl křesťan, který se z jeho hlediska dopustil chyby, předhozen do arény lvům nebo něco podobného; když byl někdo zjeven jako křesťan na základě svého svědectví. Ale jeho duše byla zachráněná, protože byl čistý a neposkvrněný, věřil v Boha a své

svědectví s radostí zpečetil svou krví, která tekla z jeho žil, z ran na jeho těle. Jeho prolitá krev volala plná pravé, drahé víry: „Přijmi mého ducha, Pane Ježíši.“

Nyní ale satanova lest dokáže, že lidé věří, že jsou křesťany, ačkoli jimi vůbec nejsou. To je ono! Je to mnohem lstivější čas než tehdy, kdy museli své svědectví zpečetit svými životy. Satan nastražil každou past, kterou jen mohl, neboť je svůdce.

Ježíš v Mat. 24 řekl, jaký to bude den, ve kterém žijeme. Je to nejsvůdnější den, jaký kdy byl. Falešné bude pravému podobné tak, že by dokonce vyvolené Boží svedl, kdyby to bylo možné.

Porovnejme nyní několik míst z Písma nebo vlastně proroctví Bible, která se vztahují na dnešní čas, den, ve kterém žijeme. Ve 2. Tim. 3 se dozvídáme, co ten prorok předpověděl pro tento čas: že lidé budou chlubní a pyšní a budou více milovat radovánky než Boha.

Udělejme si nyní chvíli pro to porovnání. Jen se toho dotkneme, neboť nemáme dostatek času, abychom všechno probrali, jak by bylo potřeba. Jen se dotkneme vrcholných bodů, abyste to pochopili a zamysleli se nad tím, až přijдете domů. Jsou chvástaví, vysokomyslní, milují více radovánky než Boha; pomlouvační, nestřídmí, bezuzdní, nepřátelští vůči všemu dobrému. Duch zdůrazňuje, že tyto věci budou v posledních dnech (1. Tim. 4). Jsou to právě tyto dny, na které se toto proroctví vztahuje.

Také ve Zj. 3, 14, kde je popsáno časové období Laodicie, čteme, jaká bude církev v posledních dnech. Je řečeno, že tam sedí jako vdova a říká: „Nemám v ničem nedostatek.“ Zbohatla, má přebytek všeho, ale neví, že je bídná, mizerná a nahá.

Myslete na to, On mluví k církvi tohoto časového období, že je bídná, slepá, a nahá – a neví to. Tato poslední část věty, jsou ta poslední slova, která jsou zde nápadná. Oni míní, že jsou plni Ducha a cele připraveni. Časové období Laodicie je letničním časovým obdobím církve, neboť je to poslední časové období církve.

Luther měl svoji zvěst; Wesley měl svoji zvěst, a letniční měli svoji zvěst. Je tam také psáno: „Proto ale, že jsi vlažná“ – vnější emoce, rozumové pojetí evangelia – „protože jsi taková“, řekl On, „vyvrhnu tě z Mých úst.“ Jinými slovy: udělalo se Mu zle ze stavu, ve kterém církev viděl. Myslete na to, oni Jej vyplivli, On se nacházel mimo církev

a usiloval o to, vrátit se do tohoto strašného časového období církve Laodicijské.

Bohem tohoto světa, osobou, která je uctívána v dnešním světě, je satan. A lidé nechápou, že se klaní satanovi. Je to sám satan, který se vydává za církev. Vidíte, jako církev! Oni se klaní satanovi a mají za to, že se skrze církev – kostel modlí Bohu. To ale zařídil satan.

Ó! Říkáte: „Počkat, vždyť my kážeme Slovo.“ Podívejte se ještě jednou na text dnešního večera. Byl to satan, který napřed kázal slovo Evě: „Bůh řekl ...“ Vidíte, je to falešný výklad části Písma, které je určeno právě pro ten čas. On vám klidně potvrdí, že všechno, co činil Ježíš, bylo dokonalé a dobré. Potvrdí, že všechno, co udělal Mojžíš, bylo úplně správné. Ale jestliže vezmete zaslíbení, která jsou dána pro tento den, potom mají platit pro jiná časová období. Nemusel dělat nic jiného, než přimět lidi k tomu, aby tak tomu věřili. To stačí. Nesmíte slovo odejmout ani přidat. Ale přesně to on dělá.

Lidé neví, že se klaní satanovi. Věří, že se klaní Bohu. Proroctvím v 2. Tes. jsme varováni. Přečtěme to. 2. Tes. 2. Podívejme se na to. Chtěl bych to přečíst. Věřím tomu, co je napsáno ve 2. Tes. Zde to je:

Obracíme se s ohledem na příchod Pána Ježíše Krista a na naše sjednocení s Ním k vám milí bratři s prosbou:

Vidíte, jedná se tu o příchod Pána a sjednocení s Ním. Bůh Svůj lid v těchto posledních dnech sjednocuje se Sebou. To je to sjednocení lidu s Pánem. Ne s církví–kostelem, nýbrž s Pánem. My budeme sjednoceni s Ním.

Abyste se nenechali uvést z klidného přemýšlení, ani přivést ke vzrušení, a nenechte se vylekat ničím, ani zjevením ducha, ani skrze nějakou připomínku nebo dopis, údajně od nás pocházejícím, jako by již nastal den Páně. Nedejte se nikým oklamat žádným způsobem; neboť nejprve musí nastat odstoupení a člověk bezzákonosti (člověk bezzákonosti – dejte pozor, co on nyní je) ... člověk bezzákonosti musí být zjeven, ten syn zatracení (to byl také Jidáš) ten protivník, který se vyvýší nade všechno, co se nazývá Bůh anebo čemu se děje Božská čest, takže se dokonce posadí v chrámě Božím a vydává se za Boha.

Podvod v kostele dneška! Hleďte na toho syna zatracení – ďábla. Syn zatracení – ďábel. V tomto čase se lidé klaní satanovi, ale mají za

to, že se klaní Bohu. Klaní se mu vyznáními víry, v denominacích založenými lidmi a ustanoveními. Tím lidé naletěli na největší podvod, jaký svět kdy zažil. Úplně jedno, co všechno Slovo pro tento čas zaslíbilo, jak velice se káže a potvrzuje, přesto tomu nevěří. Jednoduše tomu nevěří.

Proč ne? To se ptáme. Proč tomu nevěří? Jestliže Bůh oznámil něco jistého, a vykoná to, přesto se k Němu otočí zády a odvrátí se od toho. Je to úplně stejné jako u Evy, která věděla, co Bůh řekl, ale přesto se od toho odvrátila, aby vyslechla, co má satan k povídání. Vzpomeňte si, že v ostatních časových obdobích to bylo stejné. Satan se pokoušel v každém časovém období Slovo převrátit, když jim předstíral nějaké jiné časové období.

Vidíte, když přišel Ježíš, byl satan v té skupině židovských učitelů, rabínů a kněží a řekl jim, že mají zachovávat Mojžíšův zákon, ačkoli Slovo samo řeklo, že v onom dni bude zjeven Syn člověka – že On se zjeví. Oni se ale snažili zachovávat Mojžíšův zákon a stačilo jim, když byli nábožní. Vidíte, co udělal? Snažil se jim říci: „Tato část Slova souhlasí přesně, ale tento Muž to není.“ Chápete, jaký je to podvodník? Je to skutečně den podvodu.

Tak tomu bylo tehdy a nyní satan na zemi zřizuje svoji říši. On to dělá přece proto, že chce svoji vlastní říši zbudovat jako obchodník; nikoli jako křesťan. Udělá všechno co může, jen aby vás přivedl k tomu, že byste viděli někde něco převráceného. Jestliže sleduje nějaký cíl a má osobní prospěch z toho, že to tak vidíte, pak vám ukáže všechno možné, jen aby vám zabránil dozvědět se pravdu. Neboť on myslí jen sám na sebe. Jemu je jedno, jak lže a podvádí a co jiného ještě – jen když z toho má osobní prospěch. Proto to satan udělal. On působil skrze službu, aby toho dosáhl, jak to Bůh o něm také předpověděl.

Začal s nábožným podvodem v Edenu a od té doby s tím pokračuje. Neděje se to tak, že by sjednotil komunisty – komunisté s tím nemají nic společného. Je to ten kostel, na který musíte dávat pozor! Nejsou to komunisté, kteří by mohli svést vyvolené. Je to kostel, ten, kdyby to možné bylo, by svedl vyvolené. Komunisté to nejsou! Víme, že ti Boha zapírají, jsou antikřesťanstí. Jistě, jsou zásadně antikřesťanstí, ale nejsou **antikristem!** Antikrist je nábožný, velice nábožný, může citovat Písmo a dokonce ho vykládat, jak to dělal satan tehdy

na počátku. On citoval všechno úplně správně, až na to: „Zdali Bůh skutečně řekl: 'Nesmíte jíst ze všech stromů v zahradě?'“ Ona odpověděla: „Z plodů stromu v zahradě jíst smíme. Jen z plodů stromu, který stojí uprostřed zahrady Bůh řekl: 'Nesmíte z jeho plodů jíst, ano, ani se ho dotknout. Jinak musíte zemřít!'“

On odpověděl: „Jistě nezemřete; ale já ti řeknu důvod, proč to Bůh řekl.“ Vidíte, nejprve citoval všechno správně. Mluvil dále: „Otevrou se vám oči, a poznáte, co je dobré a co je zlé. Když toho budete schopni, budete jako Bůh.“ Tak toho chce dosáhnout, a přesně o to usiluje dnes. Je to náboženský podvod od počátku v zahradě Eden a tak to bylo vždy.

V Adamově čase to byl podvod. V čase Noe to byl podvod. V čase Ježíše to bylo to stejné. Nyní je to také to stejné! Je to ta stejná věc – náboženský klam.

Budeme nyní pozorovat, jaká byla země, když ji měl pod kontrolou Bůh, a když ji pak převzal satan, poté, co odložil Slovo Boží. Nejprve měl zemi pod Svou kontrolou Bůh. ON ji postavil do dráhy. Uvedl ji do chodu. Všechno měl pod Svou vládou. Nyní porovnáme, jak to bylo potom, když ji převzal satan pod svoji kontrolu.

Bůh potřeboval šest tisíc let. ON by nepotřeboval tak dlouhý čas, ale On to učinil v časovém rozpětí šesti tisíc let, neboť se učíme, že jeden den v nebi je jako tisíc let na zemi. Bylo to tedy šest tisíc let nebo šest dní, ve kterých Bůh zemi stvořil.

Trvalo šest tisíc let, než ji Bůh plně vybavil, než byla oseta dobrým semenem, až všechno vzešlo podle svého druhu. Všechno musí vzejít podle svého druhu. Každý druh Jeho semene byl dobrý, proto muselo plodit podle svého druhu. Bůh to učinil v šesti tisících letech.

A když konečně měl všechno hotové, zřídil na zemi Svůj hlavní stan na krásném místě na východě Edenu, které se nazývá „zahrada Eden“. Bůh hlavní stan světa zřídil v zahradě Eden; ta zahrada ležela na východě Edenu – hlavní stan. Nade vším postavil Svého syna a jeho ženu. To souhlasí. To Bůh udělal.

ON jim předal celou vládu. Mohli přikázat větru a přestal vát. Promluvili ke stromu a on se přesadil odtud tam. Lev a vlk se spolu pásli a beránek ležel u nich. Nebylo nic zlého. Vládl dokonalý mír, dokonalá harmonie – všechno bylo dokonalé, dokud to měl Bůh pod Svou vládou. ON měl Svůj svět a všechno fungovalo. Všechno šlo dobře.

Všichni se živili rostlinnou stravou. Nic nemuselo umírat, nic nebylo zničeno, nic zbořeno. Všechno bylo dokonalé, a nad tím vším ustanovil své milované děti – Svěho syna a dceru, muže a ženu, aby nad tím panovali.

Bůh byl spokojený a odpočinul sedmého dne od všech Svých skutků. Posvětil sedmý den jako sobotu pro Sebe. Bůh přehléžel všechno, co po šest tisíc let utvářel a připravoval. Všechno stvořil; zformoval hory a vytvořil vulkány. Vztyčily se hory, nastaly erupce. Nechal vše vysušit, a vytvořil z toho nádherné místo, jak to chtěl mít. Neexistuje nic srovnatelného.

V tom nádherném Božím ráji se pohybovali dinosauři a mnohá jiná zvířata. Žádné z těch velkých zvířat nezpůsobilo nějakou škodu. Byla krotká jako koťátka. Nic proti sobě navzájem neměli. Neexistovala nemoc, utrpení, ani zárodek nemoci na zemi. Ó, jaké místo! Velcí ptáci létali ze stromu na strom. Adam je znal podle jejich jmen, a oni sedali na jeho ramena a vrkali na něho. Ó, jak nádherné místo Bůh měl!

Jeden z Jeho atributů odpovídal Jeho tělu. Bůh má v Sobě vlastnosti. Vy například jste např. vyjádřením vlastnosti vašeho otce. Chápete, že jste byli v dědečkovi vašeho dědečka. Budeme nyní mluvit o vás a vašem otci.

Nic jste nevěděli, když jste ještě byli ve svém otci. Ten zárodek přichází od muže. Muž je nositelem zárodku, žena nositelkou vejce. V zárodku se nachází život. Když jste ještě byli ve svém otci, nic jste o tom nevěděli, ale věda a Boží Slovo dokazují, že jste byli ve vašem otci. Ale nevěděli jste o tom.

Pak vás otec chtěl. Skrze spojení s vaší matkou jste přišli do bytí, a tak vás otec poznal. Jste jeho atributem a máte části těla, které jsou rovny vašemu otci. Tak to bylo na počátku s Bohem. Každý syn a dcera Boží byli na začátku v Bohu. Na to si nemůžete vzpomenout, ale byli jste tam. ON to věděl a chtěl, abyste se zjevili, aby měl s vámi obecenství, mohl s vámi mluvit, milovat vás a mohl vám podat ruku.

Není to s vaším vlastním synem stejné? Není to nádherný den, když váš syn přijde domů, když se vrátí zjizvený z bojiště a posadí se ke stolu? Jaké jídlo byste pro něj připravili! Porazili byste vykrmené

tele a připravili mu ho. On je vaše vlastní maso a krev a byl ve vás. Tehdy jste jej ještě neznali, ale věděli jste, že tam je.

Bůh věděl, že tu budete. Potom nám dal tělo, že jsme mohli navázat kontakt. Aby se s námi mohl spojit, stal se nám rovný, když se stal On sám Ježíšem Kristem, Synem Božím – plností Božího zjevení.

Bůh chtěl, aby Jeho atributy, Jeho vlastnosti byly zjeveny proto, aby mohl mít společenství. Dokud jsem byl ve svém otci, nevěděl jsem o tom nic. Když jsem se ale skrze něho narodil a stal jsem se jeho synem, byl jsem atributem, částí svého otce. Jste částí vašeho otce. Jako děti Boží jsme částí atributů Božích, které byly v Něm a staly se masem, jako se stal masem On. Proto spolu můžeme mít na zemi společenství jako Boží rodina. To byl ten záměr na počátku. Ano! To Bůh na počátku chtěl. ON měl vládu nade vším, a nad tím ustanovil člověka v zahradě Eden na základě svobodného rozhodování, když řekl: „Synu, patří to tobě.“ Jak nádherné místo!

Bůh byl spokojený, že se stáhl do ústraní a odpočinul ode vší práce. Na žádném stromě nerostlo trní nebo bodliny. Keře, které měly plody, neměly trny. Všechno bylo dokonalé. Každé semeno bylo dokonalé. Všechno bylo v dokonalém stavu.

Když On trochu odpočíval, vplížil se dovnitř nepřítel s podvodem a převzal to, když Jeho dětem převráceně vyložil Jeho program. ON Svým dětem důvěřoval, jako vy důvěřujete své dceři, když jde večer na procházku s nějakým mužem anebo svému synovi, jestliže je ve společnosti nějakého chlapce, který kouří nebo pije. Důvěřujete mu, že nebude nic převráceného dělat a dodrží každé slovo, které On řekl. Ale nepřítel se vplížil, jako mazaný chlapík, který doprovodí vaši dceru a potom si vede nepřístojně, nebo žena, která jde s vašim synem a činí to stejné. On se vplížil. Nepřítel Boží se vplížil dovnitř a Evě vyložil Slovo převráceně.

Pádem do hříchu strhl zahradu Eden na sebe a převzal vlastnictví. On to převzal. Nuž, nyní ve svém panství působí podvodně již skoro šest tisíc let, podváděl lidi, děti Boží, jak to učinil tehdy. Na základě svého svobodného rozhodování mohli jednat jak chtěli. Bůh věřil, vlastně jim důvěřoval, že budou dělat to správné. Potom ale jednali převráceně a jako Ezau prodali své právo prvorozeného za svět. Případlo to satanovi a on to převzal. Jako Bůh dokončil Eden v 6000 letech, měl i

on 6000 let k dispozici, aby vybudoval svůj Eden. Podvodem – on podvedl lidi slovem – si nyní zřídil na zemi svůj Eden hříchu.

Boží Eden byl založen na spravedlnosti, satanův na hříchu, neboť satan je hřích. Bůh je spravedlnost. Království Boží bylo postaveno na spravedlnosti, pokoji, životě; satanem zřízené království je z hříchu, nábožného hříchu.

Pozorujte, on je svedl podvodem, jak to měl v úmyslu. On to oznámil předem. Věděl to někdo? Otevřeme si Izaiáše. Měl jsem se ještě odvolat na více biblických míst. Otevřeme Iz. 14, od 12. verše. Podívejme se krátce na to, co tu satan říká. Dejte pozor, co ten chlapík udělal:

Ó, jak jsi spadl z nebe třpytivá hvězdo, synu ranních červánků! Sražen jsi k zemi, ty, který jsi porazil národy, který jsi si říkal ve svém srdci: „Do nebe vystoupím, vysoko nad hvězdami (to znamená „syny“) Božími zřídím svůj trůn, usídlím se na hoře shromáždění na severní straně. Vznesu se nad výsosti oblaku, budu rovný Nejvyššímu“!

Porovnejte to s jinými biblickými místy, obzvláště s 2. Tes., kde jsme četli předtím, tam je o něm řečeno, že se posadí v chrámě Božím, vyvýší se nade všechno, co se nazývá Bůh nebo co je hodno cti. On se vydává za Boha, a nechává se na zemi uctívat jako Bůh.

To je bůh tohoto světa, o němž jsem kázal poslední neděli. Dnes je tady a podvádí. Ó tato klamná hodina! Žijeme v mimořádném čase. Je to nejblahoslavenější čas, neboť se přibližujeme nádhernému Tisíciletému království! Zase jdeme do Edenu. Ale právě v tomto časovém období soustředil všechnu svoji lest a taktiku, kterou kdy použil a se kterou byl schopen podvodu a posílil svou pozici. Vystupuje jako Bůh a posadí se na místě Božím; nábožný, umí dobře citovat Písmo a udávat biblická místa – právě tak, jak to dělal satan v zahradě Eden s Evou. On ale nemusí dělat nic víc, než vynechat jedno místo, aby získal mezeru, kterou může proniknout jedovaté učení ďábla. My jsme to probírali ten večer, když jsem hovořil o *Filtru myslícího muže*.

On řekl, že se chce povýšit nad toho Nejvyššího. Chtěl se vyšvihnout nad mraky, nad hvězdy, tam trůnit jako Bůh a tak být nad tím Nejvyšším. Podařilo se mu splnit svoji hrozbu. Při naplňování svých hrozeb měl skutečně neuvěřitelný úspěch, neboť lidé si od něho nechali v každém časovém období cenu zaslíbeného Božího Slova pro jejich čas

zatemnit. Právě tak toho dosáhl! V každém časovém období to prohlásil za bezcenné.

Ve dnech Noemových vysvětlil, že není možné, aby z nebe padal déšť, protože nahore žádný déšť není. Bylo to mocné, vědecké evangelium, jaké kázal v zahradě Eden. Mohl vystřelit různé aparatury na Měsíc a dokázat, že tam není žádná vlhkost. Bůh řekl, že bude pršet, ale satanovi se podařilo smýšlení lidí otrávit vědeckým výzkumem, který potvrdil, že k tomu nemůže dojít. Přesto se to naplnilo. Bůh to oznámil a stalo se to! ON to udělal.

Ve dnech Ježíše udělal to stejné. Zase otrávil jejich smýšlení podvodem, když Slovo vykládal falešně: „Jsi-li Syn Boží, pak mi ukaž, co jsi schopen udělat.“ Ježíš ze sebe nenechal dělat blázna. To nikdy nedělal. Bůh přece není klaun! ON nemusí satanovi vůbec odpovídat. Ježíš řekl: „Je psáno: člověk není živ jen chlebem, ale každým slovem, vycházejícím z úst Božích.“ Nepotřeboval před ním dokazovat, co může. ON nepotřeboval dělat chléb z kamení. Mohl by to učinit, ale potom by poslechl satana a to On nepotřeboval.

Je to zase nábožný hřích jako na počátku. Je to tak lstivé. Dejte nyní pozor. To není ten starý, všední hřích jako cizoložnictví, pití nebo zlořečení. Ne, to není ono!

Vzpomínáte si vy starší ještě na kázání „*Zklamání u soudu*“, které jsem kázal před lety? Smilnice zklamaná nebude. Vždyť ona ví, kam jde. Opilec nebude zklamán. Ani podvodník, hráč, lhář ani zloděj nebudou zklamáni. Zklamání čeká lidi, kteří mají za to, že jsou na správné cestě. To je ten, kdo přijde a řekne: „Pane, zdali jsem ve Tvém jménu nekázal evangelium? Zdali jsem nevyháněl ďábly ve Tvém jménu?“ atd. Ježíš odpoví: „Odstupte ode Mne, činitelé nepravosti, nikdy jsem vás nepoznal.“

Vidíte, tento podvod přivádí ke zklamání! To je to, v čem mi stále nerozumí. Není to tak, že bych se chtěl lišit. Nechci být jiný. Ale musím být upřímný. Mám zvěst. Ta musí ten lid dostihnout. Proto je lidmi tak nepochopená. Oni míní, že stále proti někomu jsem. Kdyby jen poznali, že tu jsem pro ně všechny! Snažím se o své nejlepší, přinést jim pravdu, jak je mi to položeno na srdce a jak je to v Bibli stanoveno. Bůh dokazuje, že je to pravda; více k tomu není třeba. Buď to poznají nebo ne.

Oni to nechtějí vidět, protože se již prodali. Prodali své právo prvorozeného organizaci, napojení na nějakou denominaci, aby se dostali do nebe na základě organizovaného náboženství, jehož hlavou je v každém ohledu satan.

Bůh nikdy neměl organizované náboženství! Nikdy! Ale oni se vydali tam, kde Slovo vykládá skupina lidí. Říkají: „Znamená to tohle, a znamená to ono.“ Bůh nepotřebuje vykladače. ON vykládá sám. Nepotřebuje nikoho, kdo by Mu říkal, jak to má dělat. Je suverénní. ON řekl, jak se to stane, a musí se držet Svého Slova. Jestliže řekl: „Tato znamení budou následovat těm, kteří věří,“ pak mínil přesně to.

Všechno, co pro tyto poslední dny oznámil a zaslíbil, všechny jisté věci, které chtěl činit, ty také učinil. ON se nemusí nikoho ptát, je-li tu pro to ten čas nebo ne. ON čas a plán zná. O všem klamu satana, toho podvodníka nás informuje Mat. 24, 24.

Zjišťujeme, že svým evangelizačním programem poznávání – lepším vzděláním, vyšší etikou, civilizací atd. – okouzлил lidi, kteří by chtěli sloužit Bohu tak, že věří jeho lži. Eva to nechtěla udělat, ale on jí ukázal, že by v tom mohlo být víc moudrosti.

Ona to nevěděla; a chtěla to vědět. Nerozuměla tomu, ale chtěla rozumět. Bůh jí řekl, že se nemá vůbec pokoušet tomu rozumět. Jak bych mohl já rozumět některé z těchto věcí? Nemohu jim rozumět; já jim věřím. Já jim také rozumět nemusím. Bohu musíme věřit a ne rozumět. Jednoduše věříme tomu, co řekl.

Porovnejte Eden Boží nyní po 6000 letech, ve kterých satan pravý výklad zaslíbeného Slova pro každé časové období převrátil, s Edenem satanovým. Chceme je nyní porovnat a vidět, kam se to dostalo. V čase Ježíše Krista učinil církvi to stejné: snažil se věrné syny Boží odvrátit od poznání pravdy. Bůh ale zde postavil Své syny, Své atributy, aby skrze slyšení Božího Slova s Ním měli obecenství.

Co by bylo, kdyby vám váš otec řekl: „Synu, nechoď se koupat do těch vod, neboť tam jsou krokodýlové.“ – a vy jste dobrý syn, a potom by k vám přišel nějaký chlap a řekl by: „Vždyť to je nádherná voda, tam krokodýlové nejsou!“?

Koho byste nyní poslechlí? Jestliže jste pravý syn, poslechnete svého otce. Zrovna tak postaví pravý syn a pravá dcera Boží na první místo Slovo Boží. Úplně jedno, co říká někdo jiný – na první místo postaví

Boží Slovo. Jestli je tam řečeno, že je v tom poháru jed, pak tomu věří. Víra Jeho semene v Jeho celé Slovo zplodila Eden plný svatosti, lásky a věčného života.

Eden Boží plodí svatost. Vznikl Eden plný svatosti, lásky, porozumění, dokonalosti a věčného života. Bůh plánoval: na konci bude Jeho církev Jeho semeno – Jeho Slovem. Bude to to stejné.

Sledujte zde jednu myšlenku. Nezapomeňte to. Někdy se k tomu ještě vrátím v jiné zvěsti, ale víte, Bůh řekl: „Každé semeno má přinášet plody podle svého druhu.“ Zní tak Boží přikázání? Co je potom platné, když nějaký kazatel nebo někdo jiný zkouší dokázat, že Boží Slovo vypovídá něco jiného? Každé Boží slovo je semenem! To řekl Ježíš. To je to semeno, které rozséval Rozsévač. Jestliže je tedy Mar. 16 slovo Boží, potom přinese ovoce svého druhu. Jestliže Mal 4. je Božím slovem, pak rovněž přinese ovoce svého druhu. Také každé jiné zaslíbení musí přinést ovoce podle svého druhu.

Vidíte, jak se satan přetvařuje? On chce říci: „Tak to není.“ Chápete to? Satan říká: „Ó, to není pro tyto dny. To bylo pro jiný čas. Tohle přece toto neznamená!“ Každé semeno musí vzejít podle svého druhu. Tak Bůh zřizuje Svůj Eden. Souhlasí to?

To je ono! Tak Bůh buduje Svoji církev. Každé slovo plodí podle svého druhu. „Člověk není živ jen chlebem, ale každým slovem, které vychází z úst Božích.“ Satan bere něco jiného. Bůh ale řekl: „Každé semeno plodí podle svého druhu.“ Zaslíbení zní: „Tato znamení budou následovat těm, kteří věří.“ Kostel ale říká: „Přístup do kostela. Odříkej ustanovení víry. Nauč se katechismus.“ Takové věci nenajdete v celé Bibli. Ježíš řekl: „Tato znamení budou následovat těm, kteří věří: ve jménu Mém budou vyhánět ďábly, novými jazyky mluvit, hady budou brát do rukou a jestliže by pili něco jedovatého, neuškodí jim to; na nemocné budou ruce pokládat a uzdravení budou.“ Kdo to chce zapřít?

Každé semeno plodí podle svého druhu. Jestliže jste semenem Božím, atributem – synem Božím, potom bylo do vás vloženo slovo Boží. Jakmile slyšíte Boží slovo – moje ovce slyší Můj hlas, cizího nebudou následovat.“ Pochopili jste to? Semeno přináší plody podle svého druhu.

Zjišťujeme tedy, že každé semeno přináší plody podle svého druhu. V Edeně nebyla smrt, ani v novém Edeně nebude smrt. Nebylo tam nic jiného než svatost, čistota a věčný život.

Nevírou v celé Slovo Boží se ale dostalo dovnitř semeno toho zlého v satanově Edeně. Nyní se budeme zabývat tím, kdy satan v Edeně na této zemi – Edeně hříchu, převráceného náboženství – vstupuje na trůn jako antikrist. Nezačal tím, že řekl: „Já jsem satan. Jsem ten velký anděl.“ Ne, tak ne, ale tak, že překrotí slovo Boží. Tak pronikl se svým královstvím do každého časového období. Nyní, v tomto mimořádně svůdném časovém období je připraven svůj trůn zaujmout skrze své lidi. On si vybudoval intelektuální, vzdělaný, vědecký Eden. Tak to je. Kazatelé, kostely, teologie, – všechno je na nejnovějším vědeckém stanovisku. Všechno je založeno na vědomostech. Celý kostel je založen na poznání, nikoliv na víře.

Jednou jsem měl shromáždění ve sboru jednoho muže. Bylo to veliké auditorium na západě. Příjemný člověk, ale věci, o kterých zde mluvíme, odkládal. Přesto jsem ho měl rád. Byl to milý starý muž. V tom sále bylo místo asi pro šest tisíc lidí. Účastnil jsem se odpolední bohoslužby, bylo tam asi 1500 lidí. Samí dobře oblečení intelektuálové. Posadil jsem se tam a pozoroval je. Ten starý muž měl dobré kázání. Pak se ptal, chtěl-li by někdo přijmout Krista. Ať zvedne svou ruku. Nikdo ruku nezvedl, až konečně jedna žena zvedla ruku.

On řekl: „V pořádku, nyní jsi křesťanka“ a vybídl ji ke křtu. Potom požehnal miminko: políbil je, modlil se nad ním a posluchače propustil.

Když ti shromáždění vycházeli ven – všichni jemní, učení a vzdělaní lidé – postavil jsem se stranou, abych tomu muži podal ruku a popřál mu Boží požehnání, až bude vycházet ven. Když jsem to udělal, vešli dovnitř ti, kteří chtěli navštívit mé shromáždění. Oni dovnitř nesměli, dokud tam byli ti, kteří se zúčastnili předešlého shromáždění. Nyní přišlo mé shromáždění – v pojízdných křeslech, na nosítkách, ve svěracích kazajkách, choromyslní a všechno možné. Vidíte ten rozdíl? To je ono. To je to, o čem mluvím. Je to něco jiného.

Prostřednictvím vědeckého poznání můžete evangelium udělat srozumitelným: „Kdo věří v Ježíše Krista, nebude zatracen“ – ale: „Tato znamení budou následovat těm, kteří věří“, to on k tomu neřekne.

Kdo věří v Ježíše Krista, je zachráněn, jestliže tomu věřícímu následují tato znamení! „Kdo Mé slovo slyší“, nejen ušima, ale kdo tomu rozumí! Slyšet může každý.

Ta smilnice to může slyšet a dál zůstat smilnicí. Opilec to může slyšet. Lhář to může slyšet a přesto lhát dál. Ale: „Kdo Mému Slovu rozumí a věří tomu, který Mne poslal, má věčný život.“ To je ono! Nikdo není schopen to udělat, jedině, že jej Bůh předurčil.

Ježíš řekl: „Nikdo ke Mně nemůže přijít, jestliže jej Otec netáhne; a všichni, které Mi Otec dal, přijdou ke Mně.“ Amen! Všechno záleží na suverenitě a předzvědění Božím. ON žije sám Sobě a neexistuje nikdo, kdo by Mu mohl říci, co má dělat.

Nevíra – protože nevzali celé Slovo Boží – zplodila setbu nevíry, nespravedlnosti, hříchu, nenávisti a věčné smrti v tomto hříšném, intelektuálním časovém období církve. Rozumíte tomu nyní? V tomto čase je nábožný celý svět. Věděli jste to? Celý svět je nábožný. V tomto nábožném časovém období nalézáme veliké kostely na každém rohu. To všechno směřuje k uctívání satana. Zde v Bibli je to napsáno. To souhlasí.

Tyto intelektuální teologické semináře zplodily intelektuály, kteří se učili, jak mají mluvit, jak vystupovat, jak působit na city, a všechno ostatní o psychologii. Trvá to tři, čtyři roky, než zjistí, jak zapůsobit na rozum lidí. Duch Boží ale přece není něco, co byste mohli získat školením! Je to něco, co je do vás vloženo rukou všemohoucího Boha na základě předurčení. Svě prožití neobdržíte školením a poučováním. Ta se ve vás stanou skrze ruku Boží na základě Božího předurčení. To souhlasí.

Satan vytvořil tento velký Eden, Eden kostelního světa, ve kterém nyní žijí. Oni všichni se nyní sjednocují v té velké ekumenické radě a vytvoří světový kostel, všichni se podřídí jedné hlavě, kde bude trůnit satan.

Zaznívá poslední volání, aby dosáhlo Nevěstu, než by se dostala dovnitř. Kdo je jednou uvnitř, ten přijal znamení zvířete a je zatracen. Nikdy se již nedostane ven. Z tohoto důvodu říkám: „Vyjděte z toho ven, Můj lide, než mu bude všechno podřízeno. Vyjděte z jejich středu a oddělte se.“

V tomto Edenu žádostí, nečistoty a převrácenosti jsou nenávisť, smrt a věčné oddělení od Boha. Jak to k tomu došlo? Bylo zaseto falešné semeno.

Připomíná mi to vidění, které jsem měl, než jsem se setkal s letničními, a ve kterém jsem viděl muže v bílém, který procházel zemí. Často jste to ode mne slýchali. Za ním ale přišel jeden a rozséval semeno rozkolu. Zdařilo se mu to dokonale u Evy v zahradě Eden skrze žádost Evy k hříchu.

Žádost Evy po poznání byla hřích. Jestliže jsme žádostivi po poznání, po teologickém vyznamenání, je to rovněž hřích. Je to tvrdý výrok, ale je to pravda. Je jedno, jak je to tvrdé, je to přesto pravda. Žádost po poznání a vědomostech! Problém dneška je, že se nesnaží v srdcích lidí budovat Boží Slovo, ale chtějí si sami zjednat uplatnění. Kostelům a sborům jde o to, vzdělat v srdcích lidí ta jejich učení. My jsme ale dostali příkaz vložit tam slovo Boží. Pavel řekl: „... a řeč má a kázání mé nebylo v slibných lidské moudrosti řečech, ale v dokázání Ducha a moci; aby víra vaše nebyla na moudrosti lidské založena, ale na moci Boží.“

To je ono: Lidé si chtějí sami dopomoci k uplatnění. To můžeme vidět všude. Jestliže Bůh působí při člověku a vyšle ho, pak nacházíme tak mnohé, kteří se to pokouší napodobit. Vidíte, jde jim o získání vážnosti. Každý říká: „Vykonal jsem tohle; to jsem byl já; moje denominace, já jsem to udělal.“ Chtějí něco znamenat. Co kážeme my? Sami sebe nebo království Boží? Vzdělejte to Slovo Boží. Vezměte nevíru ze srdcí lidí a vzdělejte tam Slovo Boží. Království Boží ale nemůže být v srdci člověka zřízeno, jestliže Bůh jej k tomu neurčil. Jinak to není možné, a myslete na to, lstivé na tom je to, že lidé přesto mají za to, že jsou na správné cestě. „Leckterá cesta se jeví lidem přímá ...“ Každý intelektuál si myslí, že je v právu.

Nedávno v neděli jsem vám vyprávěl, že satan se postavil vedle mne, když jsem stál u svého umírajícího dítěte a říkal: „Nedávno ti zemřel v náručí tatínek. Tvá žena je v márnici; a tady umírá tvé dítě a ty Její prosíš, aby ti odpověděl!? ON tě ale opustil. ON je ale dobrý Bůh! Vždyť jsi říkal, že On je uzdravovatel! Stál jsi za tím, co jsi viděl jako správné, ale ty jsi se zmýlil!“

Ó, každý rozumný člověk se zdravým lidským uvažováním musí souhlasit s tím, že má pravdu. Tak dalece také pravdu měl.

On měl také pravdu, když Evě řekl: „Otevřou se vám oči, budete rozeznávat dobré a zlé. Pak budete jako Bůh“, protože mohli rozeznávat správné od převráceného. Bůh je nenechal poznat, že jsou nazí. Oni věděli, že pak budou rozeznávat dobré a zlé. V tom měl pravdu, ale podívejte se, bylo to v protikladu ke Slovu Božímu.

Tak je to s kazateli, kteří se vyučí v seminářích teologii udělané lidmi. Může to vypadat dobře, může to zprostředkovat lepší porozumění té věci, přesto je to převrácené. Nepotřebujeme tomu rozumět. My tomu věříme, protože to Bůh řekl. Tím je to všechno jednou provždy vyřízeno. Tak tomu věříme. Ó, jak Eva toužila po vyznamenání, jak dychtila být chytřejší než byla.

Pozorujte, jak podobně se vedlo tomu muži a jeho ženě. Oba, muž a žena byli nazí v zahradě Eden, v Edenu Božím. Nyní se dostanu k závěru, neboť jsem slíbil, že budu mluvit jen několik minut. Dejte nyní pozor, zatímco končíme. Porovnejte to. Ten muž a žena byli v Edenu Božím nazí. Neměli na sobě vůbec nic a nevěděli to. Proč to nevěděli? Protože jejich smysly, které by jim umožnily uvědomit si svoji nahotu, byly přikryty svatou dekou Ducha svatého. Oni na sebe mohli hledět a nepoznali, že jsou nazí. Byli zahaleni svatostí Ducha svatého. Byli zahaleni.

Kdo je zahalen Bohem, může hledět ještě dnes, aniž by byl žádostiv. Oni odvrátí svou hlavu. Je to svaté zastření – svatá opona! Bůh držel jejich oči. Tam byli muž a žena a nevěděli, že jsou nazí, protože jejich oči byly zahaleny svatostí Boží. Pozorujte, Bůh jejich vědomí zakryl před hříchem svatou oponou. Přál bych si, abychom měli čas, zabývat se tím několik minut. Vidíte: „Nebot' modlitebník, který byl jednou provždy očištěn ...“ To je psáno v dopise Židům. Modlitebník, který je jednou provždy očištěn, již nemá žádné vědomí viny.

Bratr Neville mi řekl dnes ráno, že někdo se ho ptal, proč nekáží o Duchu svatém. Proč jsem to nedělal? Tohle je odpověď. Duch svatý je to působení ve vás. Je to život; ne pohnutí mysli, ne nějaký tělesný důkaz. Je to Osoba: Ježíš Kristus Slovo Boží, které bylo do vašeho srdce vloženo, aby každé slovo pro toto časové období bylo obživeno.

Pozorujte Ducha svatého v činnosti; ne to, co se o tom říká, ale působení: to, co On činí podle Slova Božího.

Pohleďte nyní, Duch svatý a svaté Slovo Boží působí, že muž a žena, kteří byli nazí, to nevěděli. Jak nádherný je život Slova, semeno, Slovo! Bůh řekl: „Uprostřed zahrady stojí strom, žena.“ Tento strom byl uprostřed zahrady. „Nesmíš se ho ani dotknout, neboť ve dni, ve kterém z něho budeš jíst, zemřeš.“ Předtím byli zahaleni ve svatosti, nic o tom nevěděli, neopovážili se jej dotknout.

Byli zahaleni do svatosti. Byli v tomto Božím „pavilonu“ bezpeční. Byli živí; v jejich blízkosti neexistovala smrt. Haleluja! Milovali se dokonalou láskou, měli dokonalý věčný život. Měli dokonalou lásku a dokonalý cit pro Boží lásku. Měli Boží Slovo a drželi se ho. Měli život a byli bezpeční v Božím Edenu a neexistovala smrt.

Potom satan dosáhl toho, že Eva vyslechla jeho teologické evangelium – evangelium poznání, lepšího vzdělání, vyšší etiky, lepší civilizace, vyššího školení atd. Dostal ji tam, aby se zastavila a chvíli naslouchala jeho argumentům. Nám je přikázáno, abychom na to nepřistupovali. On ale dosáhl toho, že ho poslouchala: „Podívej se přece sem, ten kostel je to a to. Má velkou tradici. Jsme jedním z nejstarších kostelů v zemi. Chodí k nám starosta města.“ Nestarám se o to, jaký je, jestliže je proti Slovu Božímu, pak buďte proti němu. To je váš nepřítel. Všechno, co je proti Slovu je vašim nepřítelem. Každý, kdo je pro Slovo je vašim bratrem. On má podíl s vámi.

Pozorujte, ona to svaté zahalení odstranila, aby viděla, co sex skutečně je, co ta žádost opravdu dokáže. Odstranila ze svých očí zastření, to svaté, co Bůh položil přes její oči, neboť chtěla poznání, aby věděla, co to má do sebe. Tak to přikrytí odstranila, aby viděla, co to vlastně je. Poslechla ďábla. Pozorujte, v jaké situaci se ocitla.

V každém časovém období učinili potom to stejné, zvolili si vždycky tu intelektuální stranu. Satan si nyní zbudoval říši poznání – to bylo semeno, které rozséval, – převzal svět a vznikl z toho Eden smrti.

Dejte pozor. Podívejte se nyní co je psáno ve Zjevení 3 o časovém období Laodicijské církve. Přemýšlejte o tom. Dávejte teď pozor. Ona, Eva, je satanovou královnou. Satan, ten had, vešel k Evě dříve, než Adam. To souhlasí. Tímto ji satan svedl. Had se tedy stal

manželem Evy předtím, než ji poznal Adam. On ji svedl. Bible říká, že to udělal. Pak poznala, že je nahá.

Pozorujte nyní časové období Laodicijské náboženské konfese. Je jako Eva královnou satana. Je bohatá, má světské bohatství, ale je slepá a zase nahá a neví to – právě tak, jak to bylo v Božím Edenu. Ale nyní není na její tváři svatě zastření, ale deka žádosti. Ona svatě zastření Boží sňala, a z žádosti si natáhla deku poznání. Nyní má na sobě deku žádosti a je jí zaslepena, že nepoznává, že je to hřích. Chodí na ulici nahá a neví o tom. Je pouliční smilnicí. Ženy, které nosí šortky, jsou v očích Božích smilnicemi a nevědí o tom.

Pozorujte naše ženy. Pokud chcete vědět, v jaké stavu je církev, pozorujte, jak se chovají ženy. Ony vždy reprezentují církev. Satanův Eden plný hříchu a nevíry je náboženské překroucení, zkažená říše. Místo Slova Božího, vzali intelektuální poučování lidí. Místo pro církev se rozhodli pro organizaci, a dotáhnou to až k velké hlavě. Pohleďte, nevinnost je ta tam.

Toto nyní nepropásněte. Náboženská konfese se zastřela žádostí. Vidíte, co se tím s ní stalo. Její nevinnost byla obrácena v poznání. Se svatým zastřením byla nevinná, s dekou žádosti má poznání. Ví, že je to příjemné, ví, co to působí. Je to ovoce, strom, který je žádoucí a skrze to jsou moudří. Ona byla zkažena – od nevinnosti k poznání, od svatosti k nečistotě a žádosti, od života ke smrti. Tato říše musí dojít k zániku. Tato říše pomine. Bůh nebes ji vyhladí ze země.

Pozorujte, že při této zkáze se muž stal ženou a žena mužem, a oni o tom neví. Jestliže vidíme naše moderní lidi jít po ulici, neujde nám, že jsou velice dobrými produkty satanova Edenu.

Vidíte, byla to Eva, kterou satan použil k tomu, aby Adama skrze moc žádosti svedla k hříchu. Dnes je to právě tak. Ony mají krátké vlasy, nalíčené tváře, oblečené sexy. Dělají to a nevědí, že každá z těchto věcí je v protikladu ke Slovu Božímu. Jestliže si stříhá vlasy, stane se tím z ní to stejné, jako je nečestná žena, děvka. Nosí-li šortky, uvádí tím na sebe potupu. Obléká-li se sexy, staví se na stejný stupeň jako smilnice a ještě o tom ani neví. Ona to nedělá na základě Boží svatosti, ale kvůli satanově žádosti.

Ona přivede svého Adama k tomu, aby jí byl žádostiv. Oblečení, kterým ji Bůh v Edenu oděl na cestu pouští, odložila. Odložila ty kůže,

do kterých ji Bůh celou zahalil. Pokaždé odložila více a více stranou. Nyní je zase tam, kde byla na začátku. Nyní svého Adama dovedla až k tomu, aby nosil její spodní prádlo.

Mám za to, že v muži, který si tyto šortky obléká, a vyjde tak na veřejnost, již mnoho z muže nezbylo. Je tím největším zbabělcem, o jakém vím. Ona svého převráceného Adama dovedla k tomu, aby jednal jako ona. On nosí její spodní prádlo. Ona poznala, čeho může dosáhnout, jestliže se svlékne. Šortky jsou částí jejího spodního prádla.

Nyní je nosí její Adam. Na základě Slova Božího je pro ženu ostudné nosit mužské oblečení a pro muže ženské oblečení. To je původní slovo. (5. Moj. 22, 5). Přemýšlejte o tom.

Nyní on nosí pony účes jako ona. Sčeše si je dopředu a natočí si je na natáčku. Jeden z nejodpornějších jevů, jaké jsem kdy v životě viděl, jsou tito mladiství dnes v pony účesu a vybělenými nebo obarvenými vlasy, které si natáčí do loken a udělají si pony účes. Vy hadry na mytí! Je strašné, říkat něco takového z pódia, ale soud začíná od domu Božího. Již ani nevíme, jestli jde o muže nebo ženu. Jak dalece jsem slyšel, počítá se v budoucnosti s tím, že příslušníci armády USA budou nosit krátké kalhoty. To souhlasí! Vidíte, v čem je ta zkaženost? Oni nosí ženské oblečení a účesy.

Před několika dny jsem jedl v „Howard Johnson Restaurant“. Nebylo to zde v tomto, ale v tom, který leží tam na ulici vedoucí městem vzhůru. Nevěřil jsem svým očím, když jsem tam seděl a spatřil vcházet jednoho mládence, který vedl velké slovo. Měl tmavé vlasy takhle načesány; lokýnky a nad očima je měl zakroucené tak, že se musel dívat skrze ně. Jestli jsem kdy viděl nějakou převrácenou věc, potom tedy tam ano!

On by to nepřijal. Možná by mohl dokázat, že byl mužského pohlaví, ale v duchu byl pohlaví ženského. On neví, kam patří. Tak to je! Jak převrácené! To dělá satan. On kazí národy; kazí kostel, kazí lidi. On je podvodník – překrucuje původní pravdu. Bůh udělal muže jako muže; ženu udělal jako ženu a rozdílne je oblékl. ON chtěl, aby tak zůstali a přiměřeně tomu se i chovali. To jedno je muž a to druhé je žena. Evu v zahradě Eden vyňal z Adama.

Nyní má její lokýnky. Ona si stříhá vlasy jako on, a on má vlasy, jak by je měla mít ona. Ona si obléká jeho oblečení, on obléká její

spodní prádlo. Zní to opovážlivě, ale nemíním to tak. Je to absolutní pravda evangelia. Jestliže to nepoznáváte, něco s vámi nesouhlasí. Potom jste buďto slepí nebo jste ještě nebyli nikdy na ulici. Ona a on mají za to, že je to tak v pořádku. Nějak spolu vychází.

Ženy říkají: „Ach, vždyť je tak horko.“ Staří Apačové by vás uvedli do rozpaků, čím bylo tepleji, tím více se oblékli, aby se ochránili před sluncem. Potili se, když se pohybovali a měli tak přirozenou klimatizaci. Mohli se zdržovat na prudkém slunci. Vy byste to nevydrželi; měli byste z toho puchýře a popáleniny. Ale vidíte, to je tzv. „vyšší vzdělání“! Tohle nám přinesl pokrok.

Ó, v časovém období Laodicie je ona nahá a neví to. V Edenu byla rovněž nahá. Vidíte, v čem jsou si obě říše rovné? Jedna se skládá z hříchu a smrti; druhá ze spravedlnosti a života. V tom byli zahaleni svatou pokrývkou. Oba byli nazí, ale nevěděli to. Nevěděli o tom nic, neboť byli zahaleni Duchem Božím.

Zde jsou ale zahaleni do žádostí a tak jeden hledí na druhého. Adam se mohl dívat na Evu a nevěděl, že je nahá. Ale nyní pod pokrývkou žádosti ona nepoznává, že je nahá. Ale pod touto pokrývkou žádosti přivede muže k tomu, aby na ni hleděl. To je její jediný cíl. Vy tomu nevěříte; přesto to ale děláte. A muž přihlíží, neboť zjistil, jakou dráždivou krásu máte – až se dostal tak daleko, že si obléká část vašeho oblečení.

Ó, jak je to perverzní! Jaký je to čas! Jaké časové období! Jak je svůdné! Ó, všechny tyto věci! A oni to nepoznávají. V muži je úplně perverzní duch. Je zahalen do satanské žádosti. S ženou je to právě tak. Je to satanský duch veliké společnosti.

Oni to nevědí. Ale budují organizaci. Ženy, které nosí šortky patří k organizaci. Muži, kteří se tak oblékají, také patří k organizaci. Budu jmenovat tu zkratku: **B.S.S.–Big sisters' Society (Velká sesterská společnost)**. Tam patří. Je to velká, změkčilá společnost, ve které se tento druh kalhot, ohavné, neslušné věci nosí.

Muži, nemusíte v tom se mnou souhlasit, ale je to pravda. Jste převrácení a nevíte to. Nechováte se jako muži. Jestliže muži a ženy budou i nadále ještě změkčilejší, brzy na sobě vzájemně nic nenaleznou. Oni tvoří společnost, jsou organizací. Říká se: „John, ten, co bydlí vedle nosí šortky. Proč bych nemohl i já? Luella by chtěla,

abych je nosil, protože soused John v nich chodí.“ A: „Když je může nosit Susie Jane, pak také Martha Jane nebo Susie Lou může.“ Vidíte, to je společnost. Je to organizace. Duchovně viděno patříte k tomu a nevíte to.

Pokud je to tak – a my poznáváme, že je to tak! –, tak jste zaslepeni. Jste zaslepeni těmito denominacemi naproti, do kterých vás satan vlákal. Je to převrácení původního Božího Slova, Jeho království a plánu s Jeho dětmi. Satan vlákal muže a ženy do těchto věcí, a oni to neví. Jsou převrácení. Již nejsou synové Boží. Někdo s trásněmi visícími do obličeje a v šortkách na ulici má být syn Boží? Když je diakonem ve sboru nebo stojí na pódiu jako kazatel? Ne, to není syn Boží!

On nikdy neprošel filtrem Božím, jinak by na sebe nevzal ženské oblečení. Jistě ne! A právě tak ona by si nikdy neoblékla mužské oblečení. On není synem Božím, ale synem satana, a ona je jeho dcerou. Je tvrdé tohle vyslovit, ale satanovi se podařilo převzít tento svět a zřídit z toho svoji říši, tím, že to převrátil. Člověk tu byl postaven se svobodnou vůlí. Aby si zvolil způsob života, který by chtěl. Pak se ukáže, co je ve vašem srdci.

Víte co? Vaše skutky mluví tak hlasitě, že přehluší váš hlas. Co by bylo s mužem, který by řekl: „Ó, všichni jsme křesťané, patříme ke sboru“, a jeho kancelář by byla plná fotografií nahotin? On by mohl říkat, co by jen chtěl. Já bych věděl, kolik uhodilo a vy také.

Co je s ženou, která má krátké vlasy a říká, že je křesťankou, ale líčí se a nosí šortky? A přesto chce být křesťankou? Jistě byste to věděli lépe. Slovo Boží vás učí něco jiného. Slovo Boží říká, že toto nemohou dělat a zároveň být křesťanky. Potom jsou dokonce nečestné. Vzal by Bůh něco nečestného do Svého království? Ne, nikdy. Tady se ukazuje, co si žádá.

Nemůžete přimět holuba, aby žral s kánětem. Holub nemá žlučník. Nemůže žrát nic zkaženého. Jediné sousto by jej zabilo. On to ví. Káně ale může žrát, co chce. On má hodně žluči. Zjistíte, že se světem dnes je to právě tak. Jsou nazí a slepí a nevědí to. Satan to dokázal pomocí žádosti té ženské po poznání, sexu, který si zvolila.

Pozorujte, byla to Eva, která Adama svedla k převrácenosti a byla to žena, která se svlékla, než Adam složil své odění. Je to vždycky žena. Tak to bylo vždy a je to tak ještě dnes.

Je to kostel – sbor, který uvádí lidi do bludu. Kostel – sbor vede člověka, který chce být synem Božím. Je to ženská – kostel – sbor; ne Bible nebo Bůh! Bible představuje muže přirozeně, neboť Slovo se stalo masem a On byl Muž. Bible představuje muže, kostel tu ženskou. Bible člověka do bludu nevede, je to kostel, který jej zavádí do bludu. Je to kostel, který jej dělá nahým; ne Bible. Ne, jistě ne. Bible mu říká, že je nahý.

Pozorujte, jak byla žádostivá po sexu a po poznání. Ona věděla, co to obnáší a je-li tento plod dobrý nebo ne. A ona to učinila.

Ale jednoho dne Bůh skrze jednoho muže všechno přivede zpět. Všanc to bylo vydáno ženou, spasené to ale bylo Mužem. Ten Muž byl Ježíš Kristus, který je Slovo. Co je to tedy? Dejte pozor, zatímco končíme. Nedávno jsem zde udělal výrok. Ještě mám asi čtyři nebo pět stránek plných biblických míst a věcí, na které jsem se chtěl odvolat. Poslouchejte nyní. Tím se chci dostat k závěru.

Vzpomínáte si, že jsem vás nedávno učil o sedmi pozounech vlastně o slavnosti pozounů. Řekl jsem: „Osmého dne se uskuteční slavnostní shromáždění. Sedmý den je ten poslední: To bude Tisícileté království. Ale osmého dne bylo slavnostní shromáždění. Jestliže to má být osmý den, přesto, že jich je jen sedm, pak by musel osmý být zase tím prvním. Dostaneme se tedy zase k prvnímu dni. Jakmile Tisícileté království skončí, bude zase zřízen Eden. Veliké Boží království bude znovu nastoleno, protože Ježíš je vybojoval v zahradě Getsemane se satanem a Eden vydobyl zpátky. ON odešel, aby v nebi to připravil a zase se vrátí.

Když On byl zde na zemi a hovořil o nebi řekl: „Vaše srdce nechť se neleká.“ ON chtěl říci: „Židé, vy věříte v Boha. JÁ vím, že mám špatnou pověst. Říká se o Mně toto a ono a všechno možné. Ale věříte v Boha, a tak jak věříte v Boha, věřte také ve Mně.“

ON byl zjevený Bůh. Věřte také ve Mně. „V domě Mého Otce jsou mnohé příbytky, nádherné paláce ... JÁ odcházím, abych vám připravil místo.“ Vidíte, jak veliké to město je: 2200 čtverečných kilometrů (Zj. 21, 16). Ptáte se: „Kde je?“ ON odešel, aby je připravil. On je Stvořitel.

On tvoří všechno to zlato. Ty ulice jsou průhledné. ON je Stvořitel a připravuje místo.

Ve Zj. 21 je psáno: „Já Jan – jsem viděl to svaté město, nový Jeruzalém, sestupující s nebe dolů od Boha.“ „...první nebesa a první země zmizely, a moře již tady není.“

Co byla ta první nebesa? To bylo Tisícileté království. Co byla ta první země? Tato. Ona bude obnovena. V tom čase, když kázal Noe, byla pokřtěna. Když na ni Kristus prolil Svou krev, byla skrze Něj posvěcena. Na konci bude obnovena ohnivým křtem, který každý zárodek, nemoc, utrpení, nečistotu na zemi zničí. „Potom jsem viděl nové nebe a novou zemi; neboť první nebe a první země pominuly a moře již také nebylo. A viděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, sestupující s nebe od Boha.“

Tam bude Bůh se Svými pravými potomky, se Svými syny a dcerami, a bude mít s nimi obecenství ve svatosti, protože jejich oči budou slepé pro každý hřích. Od toho času již nebude žádného hříchu. Bojujme o to. Nedejte se podvést v tomto čase, bojujte o to, abyste vešli těmi branami. „Venku jsou psi a čarodějníci, smilníci a vrazi, modloslužebníci a všichni, kteří milují a vykonávají lež.“ „Kdo by na vdanou ženu pohleděl s žádostí, ten s ní již ve svém srdci zcizoložil.“ Venku budou všechny zlé ženy a muži. Jen ti spasení, kteří jsou zapsáni v Knize života Beránka vejdou skrze brány. Bojujte o to, přátelé. Nedejte se svést v tomto posledním čase.

Toto je mocný čas. Každý má peníze. Každý může dělat toto nebo ono. Všude tečou peníze, jezdí se v drahých autech, atd. Ale v onom městě již nebudou žádná auta, ani letadla. Ne, bude to úplně jiná civilizace. Bude to zase civilizace neviny a víry v živého Boha. Ne civilizace poznání a vědy.

Usilujme o to, abychom vešli dovnitř. To je můj jediný cíl. Jednoho dne se to uskuteční. Chtěl bych se pak ohlédnout a každého z vás vidět, až tam budeme vcházet a zpívat při tom: „Ano, ti svatí pochodují.“ „Ó, chtěl bych být u toho, až ti svatí tam budou pochodovat.“ Modleme se.

Drahý nebeský Otče, víme, že ty dny jdou ke konci a to zaslíbení se blíží. Proto se modlíme, drahý Bože, abys to položil na naše srdce, abychom se nedopustili žádné chyby.

Drahý Bože, zachovej naše svědomí čisté; zachovej naše srdce, Pane, a naše oči odvrát' od věcí tohoto světa, od nicotných věcí tohoto světa, od marné pýchy, chtít něco velikého být. Úplně jedno, jak jsou mocní, všichni králové, monarchové, panovníci a všichni ostatní musí pominout. Nebudou mít žádný podíl při prvním vzkříšení. Je psáno: „Blahoslavený a svatý je, kdo má podíl při prvním vzkříšení. Nad ním nemá ta druhá smrt žádnou moc.“ Ó Bože, nad nimi nemá smrt, ta duchovní smrt žádnou moc, neboť oni jsou spasení.

Ó Bože, když o tom přemýšlíme, že se někdo v této hodině dá na cestu, aby navštívil někoho jiného a bude při tom vzat vzhůru! „Dva budou ležet na jedné posteli. Jeden bude vzat a druhý zanechán; dva budou na poli; jeden bude vzat a druhý zanechán.“

Ó Bože, pomoz nám, abychom byli čisti ve Tvých očích, Pane; je jedno, co si lidé o nás myslí, co o nás říkají jiní, Pane, dej, ať jsou naše rozmluvy svaté. Ať jsou okořeněné Slovem Božím. Ať jsou okořeněné tak, aby žádná faleš v nás nebyla k nalezení. Při všech našich omylech spoléháme na krev Ježíše Krista, která stojí mezi námi a Bohem, aby On na nás hleděl skrze krev Ježíše Krista. Není to naše vlastní spravedlnost, ani to, co jsme anebo co jsme vykonali, ale samotně a jedině to, co pro nás učinil On. Ó Bože, dej to.

Nechť ani jediný, kdo zde dnes večer byl a slyšel tuto zvěst, od nejmladšího až po nejstaršího není ztracen. Nechť je jejich svatá žádost jen po Bohu a Jeho Slově. Nevíme, v jaké hodině se zjeví, nebo kdy On nás vezme domů, nebo kdy nás vezme k odpovědnosti tam u soudu. Neznáme tu hodinu. Chceme tak jak se říká „naši jízdenku vytáhnout a říci: Je to směr domů. My musíme jít.“ Bůh nám pomoz, abychom zůstali čisti. Dej to, Pane.

Jestli je to možné, nech nás žít až do příchodu Pána. Nechť činíme všechno v lásce, co je v naší moci, neboť jsme poznali, že Bůh dnes na celém světě hledá ztracené ovce, aby každou našel. Dovol nám v modlitbě se solí lásky a se Slovem Božím k nim mluvit, abychom našli ještě i toho posledního, a mohli jít domů. Chceme jít pryč z tohoto starého satanova Edenu, Pane, ve kterém je postaveno všechno na žádosti a kde se pomocí inzerátů hledají krásné ženy – co svět „krásným“ nazývá: „Inzerujeme a hledáme nezkušené mladé muže a pěkné dívky v šortkách.“

Rádio a televize přináší každý druh špíny. Přichází to z Hollywoodu; také každé sexy, nestydaté a vulgární ženské šaty. Muži jsou tak perverzní, že nosí části ženského oblečení. Češou se jako ženy, a ženy jako muži.

Ó Bože, v jaké strašné hodině to žijeme! Ó, přijď, Pane Ježíši, přijď. Přijď Pane, a očisti nás Svou krví. Vezmi od nás všechnu nečistotu a nesmyslnost. Pane, nech nás žít. Nech nás žít neustále pod Tvou krví před Tebou. To je žádost našich srdcí a naše upřímná prosba.

Drahý Bože, dnes večer leží na tomto pultu, kde se předkládá evangelium, kapesníky, ó Pane, a malé balíčky, které mají být poslány nemocným a trpícím. Nechť modlitba víry, ó Pane, z našich srdcí nyní pronikne k Tobě. Pane, je-li v nás ještě něco nečistého, vezmi nás nyní do soudu, a my prosíme o milosrdenství.

Zjev nám, kde jsme v nepravu, Pane, abychom Tě mohli prosit o očištění krví. Uzdrav nemocné a udělej je zdravými, Otče. Kdekoli jsou nebo kamkoli ty kapesníky budou přineseny. Nechť se to stane, Otče.

Daruj nám to rozhodnutí sloužit Tobě a jen Tobě samotnému. Dej to, Pane. Daruj těmto drahým lidem ochranu na cestě domů. Dík buď Tobě za to, že jsi uzdravil naši sestru Shepherdovou a syna bratra Shepherdu, který se zranil při jízdě na kole. Prosím, aby ho nepotkalo nic zlého. Prosím, aby s tím malým hochem, který jezdil na kole, bylo vše v pořádku. Již Ti děkujeme za to, že i ty ostatní, za které jsme se modlili, jsi uzdravil. Víme, že obdržíme, o č prosíme, protože důvěřujeme Tobě, který jsi dal ta zaslíbení. Daruj nám milost, ó Pane, a odpusť nám naše hříchy, prosíme o to ve jménu Ježíše Krista. Amen.

Milujete Ho? Věříte Mu? Je vám odporné království satanovo? Věříte, že přijde Jeho Tisícileté království – Jeho Eden? Věříte, že se nyní připravuje? Vidíte, všechno je založeno na rozumu. Všechno musí být vědecky dokázáno, nežli tomu uvěří. Ale Boha vědecky dokázat nemůžeme, musíme Jej přijmout ve víře, „neboť, kdo se chce Bohu přiblížit, musí věřit, že Bůh existuje, a těm, kteří Jej hledají, dá jejich odměnu.“

Ó Bože, nechtěl bych vědět o ničem jiném než o krvi Ježíše Krista, která mě očišťuje od hříchu. Neznám nic jiného, než Ježíše Krista.

Jako kdysi Pavel, říkám dnes večer: „Neprokázal jsem se u vás jiným poznáním, než tím o Ježíši Kristu, tom ukřižovaném.“

Všechno, co vám mohu říci, je, že z celého srdce věřím této Bibli – tak dalece, jak znám své srdce –, je to dokonalé nesmíchané Slovo Boží. Z toho žiji. Držím se toho pevně. A kdybych měl deset tisíc životů, chtěl bych každý nasadit pro Slovo Boží, neboť je to Slovo Ježíše Krista. Nedám na to, jak velice se mnozí snaží to vyvrátit, jak velice se věda snaží dokázat, že to není důvěryhodné. Pro mne je Slovo to jediné na světě, čemu mohu důvěřovat. ON je můj; já Jej miluji. Vy také?

Jestliže je ve vašem srdci hřích, jestli je ve vašem srdci vina, jestli máte něco jiného, modlete se nyní a prostě Boha, aby vám odpustil. Modlete se za mne, já se modlím za vás. Bůh vám požehnej, je moje modlitba.

Nashledanou, nashledanou.

Bůh buď s vámi, než se sejdem zas.

Milujete se navzájem? Jan řekl: „Synáčkové, milujte se navzájem.“ Milujte se vzájemně, neboť láska přikrývá množství hříchů. Nyní podejme ruce jeden druhému.

Nashledanou, nashledanou.

Bůh buď s vámi než se sejdem zas.

Buďte k sobě laskaví, buďte laskaví ke všem, jednejte se svým bližním dobře. Zachovávejte se neposkvrněnými, dokud Ježíš nepřijde.

Nashledanou, nashledanou

zde na zemi nebo tam ve světle.

Milujte Jej! To je má modlitba. Modlete se za mne; já se budu modlit za vás. Nyní se musím vrátit zpět do Tucsonu. Modlím se, aby vás všechny Bůh požehnal. Odtamtud potom půjdu do Kanady, následuje Colorado, a stále dále. Bratr Tony byl v zámoří, a stalo se něco velikého: Přimo před zraky Vatikánu v Římě vydali výzvu k probuzeneckým shromážděním. Chtěli, abych přišel do Říma a konal tam probuzenecká shromáždění. On se právě vrátil. Ti lidé se sjednotili. Mají velkou arénu, kde je tisíc míst. Oni by chtěli, abych přišel k jednomu probuzení. Chtěli by vidět slávu Páně skrze tu službu. Já nevím, budu se za to modlit a uvidím, co mi Pán řekne. Vzpomeňte tuto věc a modlete se. Budeme se modlit společně.

Bratr Branham zpívá.

Ta zvěst se na západě obrátí a vrátí se v těchto dnech zpět. Myslete na to, jistě to tak bude. To souhlasí.

Jak sladké Jezu jméno Tvé ...

Zazpívejme s pokornými srdci ten druhý verš: „Vyjděme v Ježíšově jménu. ON je důkladná hráz. V Něm porazíme celé vojsko našich nepřátel“ – Ty věci říše satana. Potom půjdeme. Vyjde to. Já jsem to prožil. Jednoduše tomu věřím, neboť to působí. Jednoduše vyslovte Jeho jméno v modlitbě.

Vyjděme v Ježíšově jménu ...

Skloňme nyní své hlavy. Prosím bratra Beelera, aby nyní přišel na pódium.

Bratr Branham zpívá.

Ponechme své hlavy a srdce skloněná. Bratr Beeler je jedním z našich spolupracovníků zde; přívětivý bratr, oddaný muž. Prosím ho, aby toto shromáždění dnes večer ukončil modlitbou. Bůh ti požehnej, bratře Beelere, Amen.